Subota, 07.03.2020.g.

Još mi je tokom današnjeg dana više puta došlo u misli, prebirao sam u

srcu, o jučerašnjoj misi i tome kako se idućih dana više neće moći

prekrižiti blagoslovljenom vodom na ulazu u crkvu, niti zaželjeti Kristov

mir jedan drugom tokom mise a na kraju, da će se ŽIVO TIJELO I KRV

GOSPODINA ISUSA KRISTA u svetoj hostiji moći primati samo na ruke...

Razgovarali samo o tome kćer i ja i oboje smo zaključili da smo

jednostavno tužni zbog toga.

Kćer mi je rekla da joj je više svećenika, sa čistom i jakom vjerom,

posvjedočilo da bi najbolje i najduhovnije i naponiznije, dostojno odnosa

ŽIVOGA BOGA i čovjeka, primanje svete hostije, ŽIVOGA TIJELA I KRVI

KRISTOVE, bilo na koljenima, na usta.

TO JE ŽIVI BOG! ŽIVI BOG U POSVEĆENOJ HOSTIJI!

A sad, dođe neki virus, svašta-nešto, i mi, nedostojni ljudi, odmah imamo

pravo, i obvezu, da svojim nečistim, od grijeha nečistim, rukama diramo

ŽIVOGA BOGA.

Nekad se primalo TIJELO I KRV ŽIVOGA BOGA klečeći, u usta. Pa su zato

u crkvama bile klečaonice gdje su si vjernici kleknuli kada im je svećenik

davao blagoslovljenu hostiju, TIJELO I KRV ŽIVOGA BOGA.

Onda su izbacili klupe za klečanje...

Onda se uvelo i primanje presvete hostije, TIJELA I KRVI ŽIVOGA BOGA,

na ruke ...

A danas se ŽIVO TIJELO I KRV JEDNOGA BOGA prima samo na ruke...

Kako sam žalostan...baš tužan...radi Gospodina koji je za nas umro na

križu ...

Bio je tužan na križu, gledajući sve one ljude, kojima je samo dobro činio,

kako ga ismjehuju i izruguju ...

I tužan je i danas kada to čine drugi ljudi na drugi način, svojim

nedostojnim rukama ...

KOLIKO NAS, KOJI NA SVAKOJ MISI PRIMAMO POSVEĆENU HOSTIJU,

ŽIVOGA BOGA, NJEGOVU KRV I MESO, dakle, KOLIKO OD NAS JE

SIGURNO DA JE U TOJ MALOJ OKRUGLOJ HOSTIJI KRV I TIJELO ŽIVOGA

BOGA!?

KOLIKO!?

DA LI SMO KADA O TOME PROMIŠLJALI!?

AKO JE U TOM MALOM KOMADIĆU PEČENOG TIJESTA, GLEDAJUĆI

NAŠIM LJUDSKIM OČIMA, STVARNO KRV I TIJELO ŽIVOGA BOGA, dakle,

AKO IMALO VJERUJEMO DA JEST, PA KAKO NAS ONDA NE ZABOLI I

SRCE I DUŠA KADA SVOJIM NEDOSTOJNIM RUKAMA DIRAMO TO

PRESVETO TIJELO I KRV ŽIVOGA BOGA!?

Kaže mi kćer da ju baš živo interesira koliko će sve to trajati? Danima,

mjesecima?

Ja sam joj rekao da sam odlučio biti poslušan crkvenim propisima pa tako

i savjetima i preporukama koje će Crkva i oko ovoga dati. Jedino

razmišljam da ponovno počnem klečati kada dođem pred svećenika i kada

on uzme posvećenu hostiju, ŽIVO TIJELO I KRV GOSPODINA BOGA,

pogleda me i kaže:"TIJELO KRISTOVO!".

To sam i nekad radio, na početku mojeg obraćenja. Onda su me zam

olili da to ne činim kako bi svI, jednoobrazno, stojećki, u našoj župnoj

crkvi primali KRV I TIJELO ŽIVOGA BOGA. Kako ne bi remetio

jednoobraznost ponašanja u crkvi...

I tada sam bio tužan. Ali sam pokazao poslušnost prema svećenikovim

riječima i zahtjevu.

Danas ne znam što ću učiniti...javlja se u meni onaj prkos, bunt ...

I ne znam da li sam u pravu... A što znači; biti u pravu!?

Farizeji i pismoznanci su raspeli Gospodina Isusa i po njihovim propisima

oni su bili u pravu..

Što znači; biti u pravu, ako je moje srce tužno, ako je moja duša tužna,

ako mi suze klize po licu kada se molim Gospodinu Isusu da mi oprosti!?

Rekao sam svojoj kćer da ću nastojati biti ponizan i poslušan u svemu

tome što će se idućih dana događati oko svega toga. Ali da, isto tako,

mogu svima govoriti kako se osjećam.

I to ću činiti. I ovaj moj članak je doprinos tome.

Njime svima koji će ovo čitati govorim da je moje srce, da je moja duša,

da su moje misli tužne!

Jer me tjeraju da KRV I TIJELO ŽIVOGA GOSPODINA BOGA diram svojim

nedostojnim rukama!

Koje ne mogu ni blagosloviti prije toga posvećenom i blagoslovljenom

vodom pri ulasku u crkvu!

Tužan sam, moj preljubljeni Gospodine, baš sam tužan ...